

Inni uczestnicy: Bundeskartellamt, Verband Druck & Medientechnik

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo Unii, w szczególności w odniesieniu do wyroku Trybunału z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie C-360/09 Pfeiderer, sprzeciwia się krajowemu przepisowi prawa antymonopolowego, który uzależnia udzielenie osobom trzecim niebiorącym udziału w postępowaniu dostępu do akt postępowania przed sądem antymonopolowym w celu przygotowania skarg o naprawienie szkody wobec uczestników kartelu (także) w postępowaniu, w którym znajduje zastosowanie art. 101 lub art. 102 TFUE w związku z rozporządzeniem 1/2003/WE⁽¹⁾, bez wyjątku od zgody wszystkich uczestników postępowania i nie umożliwia sądowi w konkretnym przypadku wyważenia interesów chronionych prawem Unii dla ustalenia warunków, którym podlega udzielenie lub odmowa dostępu do akt?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

2) Czy prawo Unii sprzeciwia się takiemu przepisowi krajowemu w sytuacji, gdy dotyczy on wprawdzie w tym samym stopniu czysto krajowych postępowań antymonopolowych i również nie zawiera żadnych szczególnych przepisów dotyczących dokumentów udostępnionych przez przedsiębiorstwa, które zdecydowały się na współpracę, natomiast porównywalne przepisy krajowe w innych rodzajach postępowań w szczególności w spornym i niespornym postępowaniu cywilnym oraz w postępowaniu karnym umożliwiają dostęp do akt również bez zgody stron pod warunkiem, że niebiorąca udziału w postępowaniu osoba trzecia uwiarygodni interes prawny w dostępie do akt, a przeważające interesy innych osób lub przeważający interes publiczny nie sprzeciwiają się temu w konkretnym przypadku?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz.U. L 1, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 26 października 2011 r. — Dansk Jurist- og Økonomforbund reprezentujący Erika Toftgaard przeciwko Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Sprawa C-546/11)

(2012/C 13/12)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dansk Jurist- og Økonomforbund reprezentujący Erika Toftgaard

Strona pozwana: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 2 dyrektywy w sprawie równego traktowania⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że państwa członkowskie mogą uznać, że nie stanowi dyskryminacji ze względu na wiek ustalanie ograniczeń wiekowych w dostępie do systemów zabezpieczenia społecznego pracowników lub uprawnieniu do niego jedynie w zakresie, w jakim te systemy zabezpieczenia społecznego dotyczą świadczeń emerytalnych lub inwalidzkich?

2) Czy wykładni tego art. 6 ust. 2 należy dokonywać w ten sposób, że możliwość ustalenia ograniczeń wiekowych dotyczy tylko przystąpienia do systemu, czy też należy go rozumieć w taki sposób, że ta możliwość ustalenia ograniczeń wiekowych dotyczy również uprawnienia do wypłaty świadczeń z tego systemu?

3) Jeżeli na pytanie 1 należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy użyte w tym art. 6 ust. 2 pojęcie „systemów zabezpieczenia społecznego pracowników” obejmuje system taki jak zasady wypłaty wynagrodzenia za pozostawanie w dyspozycji pracodawcy, o którym mowa w § 32 ust. 1 duńskiej ustawy o służbie cywilnej, zgodnie z którym członek korpusu służby cywilnej może, w ramach szczególnej ochrony przed zwolnieniem z pracy spowodowanym likwidacją jego stanowiska, zachować swoje dotychczasowe wynagrodzenie przez okres trzech lat i doliczyć ten okres do swego stażu emerytalnego, jeśli pozostaje on w dyspozycji pracodawcy [i jest gotów] do zajęcia innego odpowiedniego stanowiska?

4) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie równego traktowania należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak § 32 ust. 4 pkt 2 duńskiej ustawy o służbie cywilnej, zgodnie z którym wynagrodzenie za pozostawanie w dyspozycji pracodawcy nie jest wypłacane członkowi korpusu służby cywilnej, którego jego stanowisko zostało zlikwidowane, jeśli osiągnął on wiek, w którym może otrzymać emeryturę podstawową?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-547/11)

(2012/C 13/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału

- o stwierdzenie, że
- nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu odzyskania pomocy państwa uznanej za niezgodną z prawem oraz ze wspólnym rynkiem decyzją Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenu glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy (zwaną dalej: „decyzją 2006/323”), Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 i 6 tej decyzji oraz na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także, że
- nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu odzyskania pomocy państwa uznanej za niezgodną z prawem oraz ze wspólnym rynkiem decyzją Komisji 2007/375/WE z dnia 7 lutego 2007 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenu glinu w Gardanne, w regionie Shannon oraz na Sardynii wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy (zwaną dalej: „decyzją 2007/375”), Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 i 6 tej decyzji oraz na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wykonania decyzji 2006/323 upłynął w dniu 8 lutego 2006 r. Termin wykonania decyzji 2007/375 upłynął w dniu 8 czerwca 2007 r.

Do chwili obecnej Republika Włoch nadal nie przystąpiła do pełnego odzyskania pomocy uznanej za niezgodną z prawem na mocy wskazanych decyzji lub nie poinformowała Komisji o dokonanym odzyskaniu. Trudności natury prawnej powołane przez Włochy dla uzasadnienia zwłoki w wykonaniu tych decyzji nie są tego rodzaju, aby uczynić odzyskanie pomocy całkowicie niemożliwym zgodnie z orzecznictwem Trybunału.

Komisja podnosi również, że Włochy poinformowały ją z opóźnieniem o postępach w krajowym postępowaniu mającym na celu wykonanie decyzji z naruszeniem obowiązku przekazania informacji, nałożonego we wskazanych decyzjach.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 2 listopada 2011 r. — Dyrektor na Direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” przeciwko Orfiej Bułgarija EOOD

(Sprawa C-549/11)

(2012/C 13/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dyrektor na Direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto”

Strona pozwana: Orfiej Bułgarija EOOD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 63 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on żadnego wyjątku, w wypadku wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego z tytułu wykonania robót budowlanych w celu wzniesienia określonych pojedynczych obiektów w budynku przed momentem faktycznego wykonania robót budowlanych, a zdarzenie to jest powiązane z chwilą urzeczywistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego dokonywanej w zamian czynności, która polega na ustanowieniu prawa użytkowania wieczystego dla innych obiektów w tym budynku, które także stanowi świadczenie wzajemne wobec robót budowlanych?
- 2) Czy z art. 73 i 80 dyrektywy 2006/112 zgodny jest przepis krajowy, który przewiduje, że we wszystkich wypadkach, w jakich wynagrodzenie jest określone w całości lub w części w towarach i usługach, podstawą opodatkowania czynności jest wartość wolnorynkowa dostarczonego towaru lub świadczonej usługi?
- 3) Czy art. 65 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on, aby podatek VAT stał się wymagalny od wartości płatności zaliczkowej wtedy, gdy zapłata nie następuje w pieniądzu, czy też przepis ten należy interpretować szeroko i przyjąć, że także w tych wypadkach podatek VAT staje się wymagalny i należy pobrać podatek w wysokości finansowej równowartości dokonywanej w zamian transakcji?
- 4) Jeżeli w pytaniu trzecim słuszny jest drugi przedstawiony wariant, to czy w niniejszej sprawie ustanowione prawo użytkowania wieczystego w kontekście konkretnych okoliczności należy uważać za płatność zaliczkową w rozumieniu art. 65 dyrektywy 2006/112?